15/06/2021

Επέτειος 950 ετών από την ίδρυση ιστορικού Μοναστηριού στη Σερβία

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

Με αφορμή την επέτειο των 950 ετών από την ίδρυση του Μοναστηριού Προχόρ Πετσίνσκι και τη συμπλήρωση των 700 χρόνων από την Κοίμηση του Αγίου Στεφάνου Ούρου Β' Μιλουτίν η Επισκοπή Βρανίων του Πατριαρχείου Σερβίας διοργάνωσε τριήμερη εορτή στην οποία συμμετείχε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Σερβίας κ. Αλεξάνταρ Βούτσιτς.

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος την Κυριακή ιερούργησε στη Θεία Λειτουργία ενώ συμμετείχαν πολλοί Ιερείς και η γυναικεία αδελφότητα του ιστορικού Μοναστηριού ενώ πολλοί ήταν και οι πολιτικοί άρχοντες της Σερβίας που συμμετείχαν με επικεφαλής τον Πρόεδρο κ. Βούτσιτς. Ο Πατριάρχης μίλησε στους πιστούς ενώ στο τέλος ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Βρανίων κ. Παχώμιος ευχαρίστησε όλους όσους συνέβαλαν στον εορτασμό της επετείου και ιδιαίτερα τον Σέρβο Πατριάρχη.

Κατά τη διάρκεια των εορτασμών απονεμήθηκε στον Σέρβο Πρόεδρο το Τάγμα του Προχόρ Πετσίνσκι από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο κ. Παχώμιο ενώ ακολούθησε ένα πολιτιστικό και καλλιτεχνικό πρόγραμμα για όλους τους παρευρισκόμενους ενώ το απόγευμα ο Πατριάρχης επισκέφτηκε οικογένειες πολυτέκνων σε κοντινές περιοχές ενώ επισκέφτηκε και Ναούς της Επισκοπής Βρανίων μαζί με τον Επίσκοπο κ. Παχώμιο.

Παρακολουθήστε σχετικό βίντεο:

Το Μοναστήρι Προχόρ Πετσίνσκι:

Προχόρ Πετσίνσκι (Σέρβικα: Прохор Пчињски) είναι ένα σερβικό ορθόδοξο μοναστήρι στο βαθύ νότο της Σερβίας, που βρίσκεται στην περιοχή Pčinja κοντά στα σύνορα με τα Σκόπια. Σύμφωνα με την παράδοση, ιδρύθηκε στο 11ο αιώνα από το βυζαντινό αυτοκράτορα Ρωμανό Δ΄ προς τιμή του Αγίου Πρόχορου, στο οποίο θα γινόταν αυτοκράτορας. Μέσα στο μοναστήρι υπάρχει ένα θεολογικό σχολείο και διδάσκεται επίσης και η εικονογραφία.

Η πρώτη ολομέλεια της ASNOM (αντιφασιστική συνέλευση της εθνικής απελευθέρωσης της Μακεδονίας) συγκλήθηκε στις 2 Αυγούστου του 1944 στο

Προχόρ Πετσίνσκι.

Ο Άγιος Στέφανος Ούρος Β’ Μιλούτιν:

Ο Στέφανος Ούρος Β΄ Μιλούτιν (Стефан Урош II Милутин, 1253 – 29 Οκτωβρίου 1321) ήταν βασιλιάς της Σερβίας μεταξύ 1282-1321, μέλος της δυναστείας Νεμάνια. Ήταν ένας από τους πιο ισχυρούς ηγεμόνες της Σερβίας κατά τον Μεσαίωνα. Ανακηρύχθηκε άγιος από την Ορθόδοξη Εκκλησία και εορτάζεται στις 30 Οκτωβρίου.

Ήταν ο νεότερος γιος του βασιλιά Στέφανου Ούρος Α΄ και της Έλενας των Ανζού. Έγινε απροσδόκητα βασιλιάς της Σερβίας, μετά την παραίτηση τού αδελφού του Ντραγκούτιν· ήταν περίπου 29 ετών. Αμέσως μετά την ανάρρησή του στο θρόνο, επιτέθηκε στα Ρωμαϊκά εδάφη στη Μακεδονία. Το 1282, κατέκτησε τα βόρεια τμήματα της Μακεδονίας και την πόλη των Σκοπίων, η οποία έγινε πρωτεύουσά του. Ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας Μιχαήλ Η΄ άρχισε τις προετοιμασίες για τον πόλεμο, αλλά απεβίωσε πριν από την ολοκλήρωσή τους.

Το επόμενο έτος ο Μιλούτιν προχώρησε ποιο βαθιά στο βυζαντινό έδαφος, κατακτώντας νέα εδάφη σε όλη τη διαδρομή προς την Καβάλα. Το 1284 κέρδισε τον έλεγχο της σημερινής βόρειας Αλβανίας και την πόλη τού Δυρραχίου. Για τα επόμενα 15 χρόνια δεν υπήρξαν αλλαγές στον πόλεμο. Μία ειρήνη έγινε το 1299, όπου ο Μιλούτιν κράτησε τα κατακτημένα εδάφη ως προίκα της Σιμωνίδας Παλαιολογίνας, κόρης του Αυτοκράτορα Ανδρόνικου Β’ που έγινε η 4η σύζυγός του.

Στο τέλος του 13ου αιώνα οι βούλγαροι φεουδάρχες Νταρμάν και Κουντελίν διοικούσαν από κοινού την περιοχή του Μπρανίσεβο (στη σύγχρονη Σερβία) ως ανεξάρτητοι ή ήμι-ανεξάρτητοι άρχοντες. Έκαναν τακτικά επιθέσεις στον Ντραγκούτιν και στο, Σερβικό, Βασίλειο της Σίρμιας. Οι Ούγγροι είχαν στείλει στρατεύματα για να διεκδικήσουν το Μπρανίσεβο, αλλά οι δυνάμεις τους είχαν απωθηθεί. Μία άλλη εκστρατεία, που αυτή τη φορά διοργανώθηκε από κοινού από τον Ντραγούτιν και την Ελισσάβετ της Ουγγαρίας, απέτυχε ξανά και υπέστη αντι-επιδρομή από τους δύο βούλγαρους αδελφούς.

Το 1291 μια κοινή στρατιωτική δύναμη από τον Ντραγκούτιν και τον Μιλούτιν κατάφεραν να νικήσουν τους δύο βούλγαρους αδελφούς και για πρώτη φορά η περιοχή ήταν υπό την κυριαρχία των Σέρβων· προσαρτήθηκε από τον Ντραγκούτιν. Απαντώντας στην προσάρτηση του Μπρανίσεβο ο Βούλγαρος πρίγκιπας τού Βιντίμ, ο Σισμάν, άρχισε να επιτίθεταισ τις σερβικές περιοχές προς τα δυτικά του. Αργότερα εισέβαλε στο Σερβικό βασίλειο στο Χβόσνο, αλλά επέστρεψε πίσω μετά από αντεπίθεση των Σέρβων. Ο Μιλούτιν εισέβαλε και κατέστρεψε το Βιντίν, αναγκάζοντας τον Σισμάν να διαφύγει στην άλλη πλευρά του Δούναβη. Έπειτα ο Μιλούτιν έδωσε την κόρη του Άννα στο γιο Σισμάν Μιχαήλο, οποίος θα γίνει τσάρος της Βουλγαρίας το 1323[7].

Μετά από μία συνθήκη ειρήνης με τη Ρωμανία, που υπεγράφη το 1299, ο Μιλούτιν ήρθε σε ρήξη με τον αδελφό του Ντραγκούτιν. Άρχισε εμφύλιος πόλεμος μεταξύ των αδελφών και διήρκεσε με σποραδικές εκεχειρίες μέχρι το θάνατο του Ντραγκούτιν το 1314. Κατά τη διάρκεια αυτού του πολέμου ο Μιλούτιν όρισε τον Στέφανο Ούρο Γ΄ ως αντιβασιλέα στην Ζέτα. Αυτό σήμαινε, ότι ο Στέφανος Ούρος Γ΄ θα ήταν ο διάδοχος τού θρόνου της Σερβίας και όχι ο γιος τού Ντραγκούτιν Στέφανος Βλάντισλαβ Β΄.

Ο Μιλούτιν κατέλαβε το Δυρράχιο το 1296. Στις 15 Μαρτίου του 1306 διόρισε το γιο του Στέφανο ως διάδοχο του.

Το 1312 ο Μιλούτιν έστειλε στρατεύματα για να βοηθήσει τον Ρωμαίο Αυτοκράτορα Ανδρόνικο ενάντια στους Οθωμανούς· ο στρατός του συμμετείχε στη μάχη της Καλλίπολης. Από την ευγνωμοσύνη προς τη Σερβία για την βοήθεια της, η πόλη της Κούσοβο δωρήθηκε στους Σέρβους.

Μετά τον θάνατο του Ντραγκούτιν το 1314, ο Μιλούτιν κατέκτησε το μεγαλύτερο μέρος των εδαφών του, συμπεριλαμβανομένου και του Βελιγραδίου. Αλλά το 1319 ο Κάρολος Α΄ της Ουγγαρίας ανέκτησε τον έλεγχο του Βελιγραδίου και της Μάτσβα, ενώ ο Μιλούτιν κράτησε τον έλεγχο στο Μπρανίσεβο. Το 1314 ο γιος και διάδοχος του Μιλούτιν Στέφανος επαναστάτησε ενάντια στον πατέρα του, αλλά συνελήφθη, τυφλώθηκε και στάλθηκε εξορία στην Κωνσταντινούπολη. Για το υπόλοιπο της βασιλείας τού Μιλούτιν, ο νεότερος γιος του Κωνσταντίνος θεωρήθηκε ο διάδοχος του θρόνου, αλλά την άνοιξη του 1321 ο Στέφανος επέστρεψε στη Σερβία και έλαβε χάρη από τον πατέρα του.

Στο τέλος της ζωής του Ο Μιλούτιν είχε κάνει την Σερβία μία από τις ισχυρότερες χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, με εξαίρεση την Ουγγαρία. Επίσης ήταν κτήτορας πολλών μοναστηριών.

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИ

BRESCIA

πληροφορίες spc.rs – wikipedia.org

Επιμέλεια Ρωμανός Αλβέρτης